

MĀTES DIENA

MAIJA OTRĀ SVĒTDIENA

MĪĻAI MĀMIŅAI

Tu mīlā, mīlā māmiņa,
Es mīlu tevi kā nevienu,
Tu esi man(im) dārgāka
Par saulīti un baltu dienu.

Tu vienmēr esi labiņa
Un žēlo mani katru brīdi:
Riet saule, aiziet dieniņa,
Bet tu aizvien(am) silti spīdi.

Pie tevis nāku nākdama,
Vai man(im) bēdas ir vai prieki,
Tev pieder katra domiņa,
Vai svarīgs kas vai kādi nieki.

Tu mīlā, mīlā māmiņa,
Par visu vairāk mīlu tevi –
Man balta dzīves taciņa:
Tu savu sirsnību man devi.

Rainis

Andrejs Eglītis

IR MĀTE MANI MĀCĪJUSI

Ir māte mani mācījusi:
Kā vieglāk kalnā nastu nest
Un pārkonlaikā krustu mest.

Ir māte mani mācījusi:
Ir bitei ziedos ceļu griezt,
Pie mātes bēdās vaigu spiest.

Ir māte mani mācījusi:
Pie galda rātņi Dievu lūgt,
Bez prieka puķi nenoplūkt.

No vēstures...

Sofija Andriksone

Maija otrajā svētdienā kalendārā ir ierakstīts – Mātes diena. Šī diena visā pasaulē tiek svinēta kā visjaukākie, siltākie, miļākie pavasara svētki. Latvijā Mātes dienu sāka svinēt 1922. gadā. Tolaik šajā dienā notika ļoti plaši sabiedriski pasākumi: dažādas lekcijas, referāti, akcijas un labdarības sarīkojumi. Vislielākā uzmanība tika veltīta mātēm, kurām bija grūti apgādāt savus bērnus. Tāpat netika aizmirstas aizsaulē aizgājušās māmiņas – apkopa viņu kapus. Protams, būtiska šīs dienas daļa bija dievkalpojums baznīcā.

Padomju varas gados svinēja Starptautisko sieviešu dienu, bet tagad mēs atkal svinam Mātes dienu. Un tam ir ļoti būtiska simboliska nozīme. Mācītājs Juris Rubenis ir teicis: "Sieviete – tā ir viena no daudzām. Māte – tā tad vienīgā!"

34

*Leons Briedis***LABAIS GARIŅŠ**

Katrai mājai ir savs gariņš,
kas šo māju sargā
gan no litavām un vēja,
gan no zibens bargā.

Augu dienu, augu nakti
nenoguris strādā
un kā rūķītis par visiem
nemanāmi gādā.

Itin visu prot un zina,
itin visu saprot.
Katrai bēdīnai un šņukstam
miļu vārdu atrod.

Sijā baltu sidrabiņu,
lai tev silti būtu,
un pat sapnītī sev blakus
allaž viņu jūti.

Katrai mājai ir savs gariņš,
viss ir viņa ziņā.
Tu jau zini, kā sauc viņu –
Baltā Māmuliņa.

*Rūdolfs Blaumanis***MAZĀS MARTAS DZIESMA**

Māmiņ, mīlo māmiķīti,
Nāc un paskaties tu ar';
Dārzā pirmo vijolīti
Uzplaukušu redzēt var.

Pašā vidū tai no zelta
Tāda maza, maza sirds
Un, no rīta rāsas smelta,
Virsū skaista zīle mirdz.

Kam to vijolīti plūksim,
Kam to spraudisima pie krūts?
Jeb vai biti ciemā lūgsim,
Lai tā jaunu medu sūc?

Apsesdēls

MĪLU TEVI, MĀMIŅA

Mīlu tevi, māmiņa,
mīlu, tā mīlu!...
Liels būšu – vairāk vēl
mīlēšu tevi.

Rociņas maziņās
tikai ap kaklu!...
Liels būšu – mēnesi
varēšu, sauli.

Mēneša kurpes tad
aušu tev kājās,
saules tad lakatu
siešu ap galvu.

Saktā pie krūtīm
zvaigznes tev visas!...
Mīlu tevi, māmiņa,
mīlu, tā mīlu!